

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně: **Česká televize**, IČO 00027383
sídlem Kavčí hory, 140 70 Praha 4

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**
sídlem Pplk. Sochora 727/27, 170 00 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 8. 2021, č. j. UOOU-02585/21-5

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 19. 10. 2021 domáhá zrušení rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „žalovaný“), kterým bylo zrušeno rozhodnutí žalobkyně jako povinného subjektu dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“) ze dne 16. 7. 2021, č. j. LP 1972/2021 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) a v části byla věc vrácena k novému projednání. Prvostupňovým rozhodnutím byla odmítnuta žádost o informace ze dne 27. 4. 2021.
2. Z příloh připojených k žalobě soud zjistil následující skutečnosti:
3. Dne 11. 2. 2021 žalobkyně v rámci reportáže ve zpravodajství zveřejnila osobní údaje pana X Y Dopisem ze dne 14. 4. 2021 se žalobkyně jmenovanému omluvila. Dne 27. 4. 2021 podal pan X Y prostřednictvím svého zástupce žádost o informace, v níž mimo jiné uvedl, že omluva je v daném případě nedostačující a požaduje náhradu nemajetkové újmy. Žadatel současně požadoval tyto informace:
 - a) kdy byly osobní a citlivé údaje klienta z reportáže odstraněny, zda a kým o tom byl učiněn záznam, když žádám o poskytnutí kopie takového záznamu,
 - b) kolikrát byla reportáž ze sokolovské nemocnice ze dne 11. 2. 2021 vysílána a na jakých programech do doby odstranění osobních a citlivých údajů klienta,
 - c) kolik diváků mělo zapnutý příslušný program v době vysílání této reportáže, žádám o výpis jednotlivých vysílacích časů a počtu diváků (zapnutých TV přijímačů)
 - d) kolikrát byla reportáž shlédnuta na internetu do doby odstranění osobních a citlivých údajů klienta.

Žalobkyně rozhodnutím za dne 12. 5. 2021, č. j. 1371/2021 žádost o informace odmítla, a to z důvodu, že se jedná o zneužití práva na informace, když žadatel nevykonával toto

právo za účelem kontroly výkonu veřejné moci, ale za účelem obstarání podkladů pro případný soudní spor. Žalovaný rozhodnutím ze dne 14. 6. 2021, č. j. UOOU-02585/21-2, zrušil rozhodnutí žalobkyně a věc jí vrátil k novému projednání. Žalobkyně rozhodnutím ze dne 16. 7. 2021, č. j. 1972/2021 žádost o poskytnutí informací opět odmítla z téhož důvodu, tedy aby předešla sebeobviňování v případě soudního sporu. K odvolání žadatele pak žalovaný vydal dne 16. 8. 2021 napadené rozhodnutí, proti němuž brojí žalobkyně podanou žalobou

4. Žalobní námitky jsou de facto totožné, jaké žalobkyně uváděla ve svých prvostupňových rozhodnutích, tedy, že se v posuzovaném případě jedná o zneužití práva na informace a žalobkyně nemůže informace poskytnout z důvodu zákazu sebeobviňování, neboť by tímto poskytla důkazy proti sobě samé, jež by mohly být použity v případném civilním či trestním soudním řízení. K části rozhodnutí, kterou žalovaný zrušil a vrátil žalobkyni k novému projednání, žalobkyně namítá, že shledala důvod k neposkytnutí časové informace o odstranění údajů, neboť o tom nebyl pořízen záznam, a postupem žalobkyně byla žádost v této části zcela vyřízena.
5. Soud se předně zabýval otázkou, zda lze žalobu věcně projednat, neboť o ní může rozhodnout pouze při splnění všech zákonem stanovených podmínek. Dospěl přitom k závěru, že o žalobě věcně jednat nemůže a žalobu je třeba odmítnout z následujících důvodů:
6. Soud předesílá, že žalobkyni nelze vytknout, že v rozhodnutí ze dne 16. 7. 2021, č. j. 1972/2021 žádost o poskytnutí informací opět odmítla, neboť rozhodnutím ze dne 14. 6. 2021, č. j. UOOU-02585/21-2 bylo první prvostupňové rozhodnutí zrušeno z důvodu nepřezkoumatelnosti a žalobkyni bylo uloženo, aby znovu žádost žadatele posoudila a v rámci nového projednání se pokusila vyhledat žadatelem požadované informace s tím, že shledá-li povinný subjekt, že jimi nedisponuje, žádost odmítne a řádně své závěry odůvodní, v opačném případě povinný subjekt žadateli požadované informace poskytne. Z napadeného rozhodnutí však vyplývá, že žalovaný zrušil druhé prvostupňové rozhodnutí toliko částečně – I. výrokem, kterým zároveň věc částečně (ve vztahu k bodu a) požadované informace) vrátil k novému projednání a též II. výrokem, kterým věc ve zbylé části (body b) – d) zastavil. Ve III. výroku pak uložil povinnému subjektu povinnost poskytnout informace dle bodů b) – d) žádosti (tyto informace byly již povinným subjektem dříve vyhledány).
7. Za těchto okolností žalobkyně napadá odvolací rozhodnutí v celém rozsahu.
8. Soud v posuzovaném případě nemohl přehlédnout skutečnost, že žalobkyně v popsáném řízení o poskytnutí informace vystupuje jako povinný subjekt dle informačního zákona. V probíhající správě vystupuje tedy v pozici správního orgánu prvního stupně, který rozhoduje o poskytnutí požadované informace. Dále je zřejmé, že žalovaný opakovaně ve věci rozhodoval a žalobkyně odmítla poskytnout požadované informace ze stejného důvodu.
9. Žalobkyně zcela opomíjí, že jako prvostupňový orgán je vázána závazným právním názorem nadřízeného správního orgánu, který rozhoduje o odvolání. V rámci probíhajícího správního řízení tak žalobkyně nemůže právní názor žalovaného, vyslovený v napadeném rozhodnutí, nerespektovat. Žalovaný je v posuzované věci odvolacím orgánem dle ust. § 20 odst. 5 informačního zákona. Jedná se zde o vztah nadřízenosti žalovaného a podřízenosti žalobkyně, v němž je vyloučeno brojit proti rozhodnutí

nadřízeného orgánu správní žalobou dle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Jinými slovy, v dané věci se nejedná o žalobu, kterou by se žalobkyně domáhala ochrany svých práv, nýbrž o probíhající správní řízení, v němž je povinností žalobkyně řídit se závazným právním názorem odvolacího orgánu, který odvolací orgán vyslovil v odůvodnění svého rozhodnutí.

10. Městský soud v Praze proto žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou.
11. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. listopadu 2021

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu